საქართველოს მთავრობის
კანცელარია

CHANCELLERY OF THE
GOVERNMENT OF GEORGIA

ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივას"

აღმასრულებელ დირექტორს
ქალბატონ ნინო გუჯარაიძეს

მისამართი: ქ.თბილისი, ზ.ფალიაშვილის 27/29,
მე-2 სართული

ქალბატონო ნინო,

საქართველოს მთავრობის კანცელარიაში საქართველოს მთავრობის სახელზე 2014 წლის 8 აპრილს წარმოდგენილია ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივას" N11916 ადმინისტრაციული საჩივარი, რომელიც შეეხება საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის მინისტრის 2014 წლის 13 მარტის N01/01-1227 გადაწყვეტილების (შპს „RMG Gold"-ისათვის სამთო სამუშაოების განსახორციელებლად დადებითი დასკვნის გაცემის შესახებ) და სსიპ - საქართველოს კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტოს 2014 წლის 06 მარტის N05/09/221 დასკვნის ბათილად ცნობას.

გაცნობებთ, რომ საქართველოს მთავრობის 3.10.2013 წლის N1430 განკარგულებით არ დაკმაყოფილდა ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივას" და სხვათა ადმინისტრაციული საჩივარი საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის მინისტრის 05.07.2013 წლის N03/108 ბრძანების კანონიერების თაობაზე, ხოლო საქართველოს მთავრობის 4.10.2013 წლის N1433 განკარგულების შესაბამისად არ იქნა განხილული ამავე ორგანიზაციის ადმინისტრაციული საჩივარი საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის მინისტრის 08.08.2013 წლის N03/130 ბრძანების კანონიერების შესახებ, რომლებიც თავის მხრივ გასაჩივრებულია ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივას" მიერ ქ.თბილისის საქალაქო სასამართლოში, სადაც განიხილება „საყდრისი-ყაჩაღიანის უძველესი ოქროს მაღარო"-სათვის კულტურული მემკვიდრეობის სტატუსის გაუქმების კანონიერების საკითხი. ზემოხსენებული საქართველოს მთავრობის განკარგულებებით ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივა" არ იქნა მიჩნეული დაინტერესებულ პირად (მხარედ), რომელსაც

საქართველო, 0114 თბილისი, ინგოროყვას 7
7 Ingorokva Str. Tbilisi, 0114, Georgia

ტელ/Tel: (+995 32) 2990900
www.government.gov.ge

09/01-65

პირდაპირი და უშუალო ზიანი მიადგა ან უკანონოდ შეიზღუდა მისი კანონიერი უფლება გასაჩივრებული ადმინისტრაციული აქტების გამოცემით.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 117-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, დაინტერესებულ მხარეს უფლება აქვს გაასაჩივროს ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი, ხოლო ამავე კოდექსის 182-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ვ“ ქვეპუნქტის თანახმად, ადმინისტრაციული ორგანო არ განიხილავს ადმინისტრაციულ საჩივარს, თუ ადმინისტრაციული საჩივარი შეტანილია არაუფლებამოსილი პირის მიერ. ამასთან, ხსენებული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის თანახმად, დაინტერესებული მხარე არის ნებისმიერი ფიზიკური ან იურიდიული პირი, ადმინისტრაციული ორგანო, რომლებთან დაკავშირებითაც გამოცემულია ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი, აგრეთვე რომლის კანონიერ ინტერესებზე პირდაპირ და უშუალო გავლენას ახდენს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ან ადმინისტრაციული ორგანოს ქმედება.

ამდენად, ზემოხსენებული ნორმების განმარტებიდან გამომდინარე, ადმინისტრაციული საჩივრის შეტანის უფლება აქვს იმ პირს, რომლის სუბიექტური უფლებაც დაირღვა გასაჩივრებული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტით, ხოლო იმისათვის, რომ განისაზღვროს ადმინისტრაციული საჩივრის შეტანაზე უფლებამოსილი პირი, ანუ დაინტერესებული მხარე, აუცილებელია, რომ გასაჩივრებული აქტი გავლენას ახდენდეს მის კანონიერ უფლებებსა და ინტერესებზე და ზიანს აყენებდეს უშუალოდ მას. ამასთან, კანონიერი ინტერესისათვის ზიანის მიყენება გულისხმობს იმას, რომ იგი უნდა იყოს პირდაპირი და უშუალო (ინდივიდუალური) ადმინისტრაციული საჩივრის ავტორებისათვის, რომელიც უნდა გამომდინარეობდეს როგორც კონსტიტუციით განსაზღვრული ძირითადი უფლებებიდან, ასევე უშუალოდ მოქმედი სამართლებრივი ნორმებიდან, ანუ სახეზე უნდა იყოს კანონმდებლობის საფუძველზე მინიჭებული მხარის უფლებისათვის ან ინტერესისათვის პირდაპირი და უშუალო ზიანის მიყენების ფაქტი.

ინდივიდუალური ადმინისტრცაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის მოთხოვნით წარმოდგენილი ადმინისტრაციული საჩივრის დასაშვებობის წინაპირობას წარმოადგენს დაინტერესებული პირის უფლებისათვის, ინტერესისათვის ზიანის მიყენება ან რაიმე უფლების უკანონო შეზღუდვის ფაქტის არსებობა. მხოლოდ ამ პირობის არსებობს შემთხვევაში შეუძლია დანტერესებულ პირს წარადგინოს საჩივარი ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის მოთხოვნით საჩივრის განმხილველ უფლებამოსილ ადმინისტრაციულ ორგანოში და მოითხოვოს ადმინისტრაციული საჩივრის განხილვა შეზღუდული ან სადავოდ ქცეული

უფლების ან კანონიერი ინტერესის დასაცავად. ამდენად, ადმინისტრაციული ორგანოსადმი მიმართვა უკავშირდება მხოლოდ პირის უფლების ან კანონიერი ინტერესის დაცვის რეალურ საჭიროებას. ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების საფუძველს წარმოადგენს არა ნებისმიერი, არამედ იურიდიული დაინტერესება, უფლებაუნარიანობასა და ქმედუნარიანობასთან ერთად პირს უნდა გააჩნდეს იურიდიული, ლეგიტიმური, პატივსადები ინტერესი მის მიერ დაწყებული ადმინისტრაციული დავის გადაწყვეტისადმი, რაც ადმინისტრაციული საჩივრის დასაშვებობის პირობას წარმოადგენს. ინტერესის საკითხის განხილვისას ადმინისტრაციული ორგანო ვერ დაეყრდნობა მხოლოდ საჩივრის ავტორის მოსაზრებასა და ვარაუდს. ადმინისტრაციული საჩივრის წარდგენა ადმინისტრაციულ ორგანოში თავისთავად არ ადასტურებს პირის ინტერესის არსებობას, საჩივარი შეიძლება წარადგინო ადმინისტრაციულ ორგანოში რეალურად დაინტერესებული პირის სახელით.

საგულისხმოა, რომ ადმინისტრაციული საჩივრის ავტორი - ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივა“ უთითებს „გარემოსდაცვით საკითხებთან დაკავშირებული ინფორმაციის ხელმისაწვდომობის, გადაწყვეტილებების მიღების პროცესში საზოგადოების მონაწილეობისა და ამ სფეროში მართლმსაჯულების საკითხებზე ხელმისაწვდომობის შესახებ“ კონვენციით მათთვის მინიჭებული უფლების რეალიზების თაობაზე.

ზემოხსენებული კონვენცია ეხება გარემოსდაცვითი ინფორმაციის ხელმისაწვდომობას და ადგენს, რომ კონვენციის მონაწილე ყველა სახელმწიფომ, მათ შორის საქართველომ, უნდა უზრუნველყოს საზოგადოებისათვის ინფორმაციის მიწოდება გარემოსდაცვით საკითხებთან დაკავშირებით და საზოგადოების მონაწილეობა გადაწყვეტილებების მიღების პროცესში, თუმცა გადაწყვეტილების მიღების გარკვეულ საფეხურზე, სანამ არჩევანი გაკეთდება (მე-8 მუხლი). ხსენებული კონვენციის მიხედვით, პირს უფლება აქვს გაასაჩივროს მხოლოდ ინფორმაციის ხელმისაწვდომობასთან დაკავშირებული საკითხები. აქვე აღსანიშნავია ისიც, რომ ამჟამად მოქმედი არც ერთი საკანონმდებლო და კანონქვემდებარე აქტი არ ითვალისწინებს, სადავო საკითხთან დაკავშირებით მიღებული გადაწყვეტილების ფართო საზოგადოების მიერ გასაჩივრების წესს, თუმცა, როგორც საქართველოს კონსტიტუციით, ასევე თავად „კულტურული მემკვიდრეობის შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილია, რომ ფიზიკურ და იურიდიულ პირებს უფლება აქვთ ფლობდნენ ინფორმაციას კულტურული მემკვიდრეობის შესახებ, უზრუნველყონ მისი დაცვა და შენარჩუნება, რაც არ შეიძლება განმარტებულ იქნეს იმდაგვარად, რომ ნებისმიერ პირს გააჩნია უფლება გაასაჩივროს სამინისტროს მიერ ხსენებულ საკითხზე მიღებული რომელიმე გადაწყვეტილება. გარდა ამისა, აღსანიშნავია ის გარემოებაც, რომ სსიპ - საქართველოს კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტოს 2014 წლის 06 მარტის N05/09/221 დასკვნით, რომელსაც

სრულად დაეყრდნო საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტრო 2014 წლის 13 მარტის N01/01-1227 გადაწყვეტილების მიღებისას, დადგენილია რომ საყრდრისი-ყაჩაღიანის ტერიტორიაზე უძველესი ოქროს მაღაროს ან ზოგადსაკაცობრიო მნიშვნელობის ძეგლის არსებობა არ არის დადგენილი. აქვე განვმარტავთ, რომ სსიპ - საქართველოს კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტოს ზემდგომ ადმინისტრაციულ ორგანოს არ წარმოადგენს საქართველოს მთავრობა, შესაბამისად საქართველოს კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტოს გადაწყვეტილება სზაკი-ით დადგენილი წესით საჩივრდება ზემდგომ ადმინისტრაციულ ორგანოში ან პირდაპირ სასამართლოში. იმ პირობებშიც კი, რომ თქვენი ადმინისტრაციული საჩივარი ჩაითვალოს უფლებამოსილი პირის მიერ წარმოდგენილად და საქართველოს მთავრობამ არსებითად განიხილოს საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტროს 2014 წლის 13 მარტის N01/01-1227 გადაწყვეტილების კანონიერების საკითხი, იგი ვერ გაცდება კანონით მინიჭებულ უფლებამოსილების ფარგლებს, რადგან სამინისტროს 2014 წლის 13 მარტის N01/01-1227 გადაწყვეტილება სრულად ეფუძნება სსიპ - საქართველოს კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტოს 2014 წლის 06 მარტის N05/09/221 დასკვნას, რომელიც კანონმდებლობის მოთხოვნათა დაცვით სადავოდ არ არის მიჩნეული და მაშასადამე ეს უკანასკნელი კანონიერ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს წარმოადგენს. აქვე განვმატავთ, რომ სზაკი-ს 177-ე მუხლის მე-4 ნაწილით: ცალკე გასაჩივრებას არ ექვემდებარება ადმინისტრაციული წარმოების საკითხთან დაკავშირებით მიღებული ადმინისტრაციული ორგანოს გადაწყვეტილება, რაც გულისხმობს ადმინისტრაციული წარმოების პროცესში წარმოებასთან დაკავშირებით მიღებული ცალკეული გადაწყვეტილებებისა თუ მოქმედებების დამოუკიდებლად გასაჩივრების აკრძალვას და არა სხვა ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული (გამოცემული) ადმინისტრაციული აქტის ცალკე წარმოების წესით გაუსაჩივრებლობას, მით უფრო რომ სზაკი-ს 177-ე მუხლის მე-4 ნაწილის მეორე წინადადება სპეციალურ დათქმას ადგენს: გარდა იმ შემთხვევისა, თუ ეს პირდაპირ არის გათვალისწინებული კანონით ან შესაბამისი ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტისაგან დამოუკიდებლად არღვევს პირის უფლებას ან კანონიერ ინტერესს. ვინაიდან საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტრო და სსიპ - საქართველოს კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტო წარმოადგენენ სხვადასხვა ადმინისტრაციულ ორგანოებს, ამასთან საქართველოს კანონმდებლობით მკაცრად განსაზღვრულია თითოეული მათგანის უფლებამოსილება და საქმიანობის წესი, წარმოდგენილი ადმინისტრაციული საჩივრის განსახილველად მიღების პირობებშიც კი ვერ გახდება რევიზიის საგანი სხვა ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემული ადმინისტრაციული აქტი, რომელიც კანონმდებლობის შესაბამისად დავის დაწყების შემთხვევაში საჩივრდება სხვა ადმინისტრაციულ ორგანოში ან/და სასამართლოში.

ამდენად, ზემოხსენებულიდან გამომდინარე, ადმინისტრაციული საჩივრის ავტორი - ასოციაცია „მწვანე ლატერნატივა“ არ წარმოადგენს დაინტერესებულ პირს, ვინაიდან, არ არის დადასტურებული მის კანონიერ ინტერესზე პირდაპირი და უშუალო ზიანის მიყენების ფაქტი.

იმის გათვალისწინებით, რომ საქართველოს მთავრობამ არაერთხელ იმსჯელა „საყდრისი-ყაჩაღიანის უძველესი ოქროს მაღარო“-ს კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლის სტატუსათან დაკავშირებით სხვადასხვა პირების მიერ წარმოდგენილ ადმინისტრაციულ საჩივრებთან დაკავშირებით და მიიჩნია, რომ საჩივრის ავტორნი მ.შ. ასოციაცია „მწვანე ლატერნატივა“ არ წარმოადგენენ სზაკის მეორე მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ პუნქტის შესაბამისად განსაზღვრულ დაინტერესებულ პირებს, ამასთან საქართველოს მთავრობის ზემოხსენებული განკარგულებები კვლავაც ძალაშია და არ გაუქმებულა, საქართველოს მთავრობის უფლებამოსილებას სცილდება მსგავს, ანალოგიურ საკითხებზე არაუფლებამოსილ პირთა მიერ წარმოდგენილი ადმინისტრაციული საჩივრის განხილვა და მასზე არსებითი (შემაჯამებელი) გადაწყვეტილების მიღება.

სზაკ-ის 182-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის თანახმად: ადმინისტრაციული ორგანო არ განიხილავს ადმინისტრაციულ საჩივარს, თუ სასამართლოს წარმოებაშია საქმე იმავე მხარეებს შორის, იმავე საგანზე და იმავე საფუძვლით; ხოლო ამავე ნაწილის „ვ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად ადმინისტრაციულ საჩივრის განხილვაზე უარის თქმის საფუძველია, თუ ადმინისტრაციული საჩივარი შეტანილია არაუფლებამოსილი პირის მიერ.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 182-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ და ვ“ ქვეპუნქტებისა და ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად გეძლევათ შესაძლებლობა ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივას” ადმინისტრაციული საჩივრის განხილვაზე უარის თქმის შესახებ გადაწყვეტილების მიღებამდე წერილობით წარმოადგინოთ თქვენი მოსაზრებები.

პატივისცემით,

სოფიო სიჭინავა

იურიდიული დეპარტამენტის უფროსი

№13094
17.04.2014